

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΥ
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ &
ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ**

ΠΑΤΡΑ: 22-1-2016

Αριθμ.Πρωτ: 20368/2/22-1-2016

**ΕΚΘΕΣΗ
ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ & ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΤΗΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΑΛΤΣΕΤΟΥ,
ΚΑΤ'ΑΡΘΡΟ 179 ΠΑΡ.4 ΤΟΥ ν. 3852/2010(ΦΕΚ 87 Α)**

A- ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Με την υπ' αριθμ. 21/24-11-2014 απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας εξελέγη ως Συμπαραστάτης του Πολίτη και της Επιχείρησης της Π.Δ.Ε, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 179 του ν.3852/2010 (ΦΕΚ 87 Α). Όμως, το γραφείο του Περιφερειακού Συμπαραστάτη λειτούργησε στις αρχές του 2015, αφού έπρεπε προηγουμένως να λυθούν τα απαραίτητα οργανωτικά και γραφειοκρατικά ζητήματα - καθόσον ο θεσμός λειτούργησε το πρώτον με την δική μου εκλογή - τα οποία επιλύθηκαν σύντομα με την βοήθεια της εκτελεστικής γραμματέως της Π.Δ.Ε. κ. Διονυσίας Μαράτου.

B- ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ- ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

Ο Θεσμός του Συμπαραστάτη του Πολίτη και της Επιχείρησης, στον οποίο μπορεί να προσφύγει κάθε άμεσα θιγόμενος πολίτης ή επιχείρηση για κακοδιοίκηση, εισήχθη στη διοικητική διάρθρωση της τοπικής αυτοδιοίκησης με το Πρόγραμμα "Καλλικράτης" (ν. 3852/2010) Η λειτουργία του Περιφερειακού Συμπαραστάτη διέπεται από τις διατάξεις του ν.3852/2010, από τις κατευθυντήριες γραμμές του Συμβουλίου της Ευρώπης, καθώς κι από το γενικότερο κανονιστικό πλαίσιο του Ελληνικού διοικητικού δικαίου.

Πολύ πριν τον "Καλλικράτη", υπήρξαν συστάσεις από όργανα του Συμβουλίου της Ευρώπης, για την ίδρυση και λειτουργία τοπικών και περιφερειακών διαμεσολαβητών:

- Το 1975 με την Σύσταση 757, η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης συνέστησε στην Επιτροπή Υπουργών να καλέσει τις κυβερνήσεις των κρατών – μελών να εξετάσουν τη δυνατότητα διορισμού προσώπων σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, με τις αρμοδιότητες των Συνηγώρων του Πολίτη.
- Το 1985 η Επιτροπή Υπουργών των κρατών του Συμβουλίου της Ευρώπης θέσπισε την Σύσταση R (85) 13 " για τον θεσμό του Συνηγώρου του Πολίτη", καλώντας τα κράτη να διορίσουν Συνηγώρους του Πολίτη σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο ή σε ειδικούς τομείς της δημόσιας διοίκησης. Το ίδιο έτος, η Επιτροπή Υπουργών

θέσπισε το Ψήφισμα (85) 8 για την συνεργασία μεταξύ των Συνηγόρων και του Συμβουλίου της Ευρώπης.

- Το 1999, το Κογκρέσο Τοπικών και Περιφερειακών Αρχών του Συμβουλίου της Ευρώπης θέσπισε το Ψήφισμα 80 για τον ρόλο των τοπικών Διαμεσολαβητών ή Συνηγόρων στην προάσπιση των δικαιωμάτων των πολιτών. Σύμφωνα με τις “Αρχές που διέπουν τον θεσμό του Διαμεσολαβητή σε τοπικό και Περιφερειακό επίπεδο” ο τοπικός Διαμεσολαβητής πρέπει να έχει ελεύθερη πρόσβαση σε έγγραφα, αρχεία και φακέλους της ελεγχόμενης διοικητικής αρχής, προκειμένου να ασκεί αποτελεσματικά τα καθήκοντά του. Εκτός από τις υποθέσεις στις οποίες ισχύει η αρχή του κρατικού απορρήτου για λόγους σχετικούς με την άμυνα, την εθνική ασφάλεια κ.τ.λ. δεν είναι αποδεκτή καμία άρνηση πρόσβασης.
- Το 2013 η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης θέσπισε το **Ψήφισμα 1959 (2013)** για την ενίσχυση του ρόλου των Συνηγόρων στην Ευρώπη. Η κοινοβουλευτική Συνέλευση συστήνει στα κράτη να αναθεωρήσουν τη νομοθεσία τους, προκειμένου οι Συνήγοροι να έχουν αρμοδιότητες κατά τα διεθνή πρότυπα και να αποφύγουν με κάθε τρόπο την μείωση του προϋπολογισμού, η οποία συνεπιφέρει την απώλεια της ανεξαρτησίας των θεσμών ή ακόμη και την κατάργησή τους.
- Περαιτέρω, πρέπει να τονισθεί η σημασία της έκθεσης του Συμβουλίου της Ευρώπης (Κογκρέσο των τοπικών και Περιφερειακών Αρχών της Ευρώπης) με ημερομηνία 25.2.2015 που αφορά την Τοπική Αυτοδιοίκηση στην Ελλάδα (Αναρτημένη στην ιστοσελίδα του Συμβουλίου : <https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?id=2298287>) και ,ιδίως, το βαθμό συμμόρφωσης της Χώρας προς τις διατάξεις του Ευρωπαϊκού Χάρτη Τοπικής Αυτονομίας που έχει κυρωθεί με τον ν. 1850/1989.

Στο <<Παράρτημα 2>> της έκθεσης, το Συμβούλιο της Ευρώπης, μεταξύ άλλων, αναφέρεται ειδικότερα στο θεσμό του Συμπαραστάτη του Δημότη και της Επιχείρησης και του Περιφερειακού Συμπαραστάτη του Πολίτη και της Επιχείρησης στην Ελλάδα.

- Στην παράγραφο 25, το Συμβούλιο της Ευρώπης **αναγνωρίζει την ανεξαρτησία του θεσμού από τους πολιτικούς φορείς**. Επίσης αναγνωρίζει ότι ο Συμπαραστάτης **δεν λαμβάνει εντολές από τις τοπικές ή άλλες αρχές** και ότι ως προς την καταστατική του θέση ισχύουν οι διατάξεις για τους αιρετούς της τοπικής αυτοδιοίκησης, όπως εξάλλου αναφέρεται ρητά στα άρθρα 77 και 179 του ν. 3852/2010 (Πρόγραμμα Καλλικράτης).
- Στην παράγραφο 26 αναγνωρίζεται επίσης η **ανεξαρτησία του θεσμού από το εκλογικό σώμα** , δεδομένου του σχετικού κωλύματος εκλογιμότητας που προβλέπει για τον Συμπαραστάτη η κείμενη νομοθεσία.
- Στην παράγραφο 27 αναγνωρίζεται ότι ο Συμπαραστάτης δεν εκδίδει νομικά δεσμευτικές αποφάσεις, **καθώς η πρόσθετη αξία του βασίζεται στην εγκυρότητα της επιχειρηματολογίας των συστάσεων του με την προώθηση του διαλόγου**. Επιπλέον,

αναγνωρίζεται ότι η διαδικτυακή ανάρτηση των εγγράφων που παράγονται στο πλαίσιο της διαμεσολάβησης έχει ως αποτέλεσμα την **ηθική πίεση σε περίπτωση που οι συστάσεις δεν ακολουθούνται.**

- Στην παράγραφο 38 επισημαίνεται αφενός η σημασία του θεσμού, αφετέρου ότι αυτός εφαρμόστηκε σε περιορισμένο αριθμό κυρίως στους Δήμους της χώρας.

Κλείνοντας το κεφάλαιο αυτό κρίνω απαραίτητο να αναφέρω, ότι από τις 23 έως τις 25 Οκτωβρίου του 2015 διοργανώθηκε στη Ρόδο, με την συμμετοχή μου και με ιδιαίτερη επιτυχία, η 2^η Πανελλήνια Συνδιάσκεψη των Δημοτικών και Περιφερειακών Συμπαραστατών με θέματα: αφενός προτάσεις για την καλύτερη λειτουργία του θεσμού, αφετέρου την κατάρτιση και ψήφιση καταστατικού λειτουργίας του Δικτύου των Συμπαραστατών.

Γ-ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΧΡΟΝΟ ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΣΗΣ ΑΥΤΟΥ

Κατά τη διάρκεια του έτους 2015 ήχθησαν ενώπιόν μου προς επίλυση 48 έγγραφες αναφορές, με αιτήματα πολιτών προς επίλυση με ποικιλία θεμάτων : φορολογικά, ασφαλιστικά- συνταξιοδοτικά, περιβαλλοντικά, μισθολογικά, αρδευτικά, μετακινήσεις υπαλλήλων, ποιότητα ζωής, δημόσιες συμβάσεις, αιτήματα που αφορούν την καθημερινότητα του πολίτη, αυθαιρεσίες σχετικές με την ατομική ιδιοκτησία ή την καταστρατήγηση των δικαιωμάτων του πολίτη. Επίσης προσήλθαν στο γραφείο του Συμπαραστάτη πολλοί πολίτες προβάλλοντας προφορικά τα αιτήματά τους ή ζητώντας πληροφορίες, διευκρινήσεις ή και νομικές συμβουλές για εκκρεμότητές τους, άλλοτε ενώπιον της δημόσιας διοίκησης και άλλοτε φορέων του ιδιωτικού τομέα (π.χ. Τράπεζες). Περαιτέρω , απασχολήθηκα, σε συνεργασία με τους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες της Π.Δ.Ε. για την επίλυση γενικότερων ζητημάτων που απασχόλησαν την Περιφέρεια, όπως π.χ. << αναζήτηση αχρεωστήτως καταβληθεισών επιδοτήσεων >> , που αφορά την Π.Δ.Ε. και <<επιβολή διοικητικών κυρώσεων >> στους ιδιοκτήτες και οδηγούς ΤΑΧΙ Αιτωλ/νίας για υποκατάσταση εκτέλεσης συγκοινωνιακού έργου.

Από το σύνολο των υποθέσεων που εξετάστηκαν, σε γενικές γραμμές, σε ποσοστό 50% οι πολίτες είχαν, κατά την άποψή μου, απόλυτο δίκιο· σε ποσοστό 30% εν μέρει δίκιο και έδω να διερευνηθεί το όριο του δικαιώματός τους· και μόνο 10% είχαν άδικο . Οι υποθέσεις αυτές επιλύθηκαν σε ποσοστό 60-65% , ενώ από τις υπόλοιπες κάποιες είναι σε εκκρεμότητα και πιθανόν να ευδοκιμήσουν και κάποιες δεν θα απαντηθούν δυστυχώς ποτέ.

Οι υποθέσεις οι οποίες ήχθησαν ενώπιόν μου δεν αφορούσαν όλες αμιγώς τις υπηρεσίες της Π.Δ.Ε. αλλά και ευρύτερα τις υπηρεσίες του Δημοσίου. Στο σημείο αυτό προβληματίστηκα αν θα έπρεπε να αναμειχθώ με τις υποθέσεις εκτός της Π.Δ.Ε. ή να απαντήσω ότι είμαι αναρμόδιος και απευθυνθείτε στον αρμόδιο. Εκτίμησα, ότι ο πολίτης ο οποίος ταλανίζεται από την γραφειοκρατία και τη δυσανεξία της διοίκησης δεν πρέπει να ταλαιπωρηθεί έτι περαιτέρω και με τα θέματα των αρμοδιοτήτων. Γιατί έτσι ο πολίτης χάνει την εμπιστοσύνη του προς το κράτος και τους θεσμούς, δυσφορεί, αγανακτεί και απεμπολεί τα δημοκρατικά δικαιώματά του, στρεφόμενος σε εξωθεσμικές λύσεις, ενίοτε επικίνδυνες και παράνομες . Κατέληξα, λοιπόν στην εξής λύση. Απέστειλα το αίτημα του πολίτη στην

αρμόδια υπηρεσία αλλά με μια επεξεργασμένη μορφή από πλευράς ουσίας και νομιμότητας, μαζί με μια εισήγηση στηριγμένη στους συγκεκριμένους, κάθε φορά, νόμους και τη νομολογία των Ελληνικών και Ευρωπαϊκών Δικαστηρίων. Αυτό το σχήμα είχε ανταπόκριση, γιατί πολλές υποθέσεις επιλύθηκαν, ενώ κάποιες άλλες εκκρεμούν ακόμη ενώπιον της δημόσιας διοίκησης για τις οποίες κάποια στιγμή θα επανέλθω και θα οχλήσω.

Το έναυσμα για τη μεθόδευση αυτή, προς εξυπηρέτηση των πολιτών, μου το έδωσε η ακόλουθη υπόθεση. Στο ξεκίνημα λειτουργίας της Υπηρεσίας του Συμπαραστάτη εμφανίστηκε στο γραφείο μου μια ηλικιωμένη κυρία (η Ε.Κ.) κατάκοπη και ταλαιπωρημένη, η οποία μου εξιστόρησε το πρόβλημά της. Ήταν αρχικά ασφαλισμένη στον Ο.Α.Ε.Ε. και ακολούθως στο Ι.Κ.Α. Η σχετική αίτησή της για συνταξιοδότηση από τον Ο.Α.Ε.Ε. απορρίφθηκε λόγω έλλειψης των απαραίτητων χρονικών προϋποθέσεων. Η υπόθεσή της παραπέμφθηκε στον επόμενο ασφαλιστικό φορέα, δηλαδή το Ι.Κ.Α., όπως προβλέπει η νομοθεσία. Αλλά και το Ι.Κ.Α. απέρριψε την αίτησή της για συνταξιοδότηση, γιατί έλλειπαν από την ασφαλισμένη 40 ημέρες ασφάλισης. Η εν λόγω ασφαλισμένη μου άφησε τα σχετικά έγγραφα και αποχώρησε. Όμως, από την άμεση μελέτη των εγγράφων της διαπίστωνα ότι η τρίμηνη προθεσμία, που προβλέπει ο νόμος για την ένσταση ενώπιον της Τ.Δ.Ε. του Ι.Κ.Α., έληγε την ημέρα εκείνη. Πάραυτα τηλεφώνησα στην ασφαλισμένη να επιστρέψει στο γραφείο μου. Ετοίμασα γρήγορα τη σχετική ένσταση προς την Τ.Δ.Ε. και έστειλα την ασφαλισμένη να την καταθέσει άμεσα στο Ι.Κ.Α. Ακολούθως, μετά από συστηματικότερη μελέτη του θέματος, τηλεφώνησα στο Ι.Κ.Α. υποδεικνύοντας πιθανό τρόπο αναζήτησης ημερών ασφάλισης από τις επιδοτούμενες ημέρες ανεργίας. Η κατάληξη ήταν επιτυχής, γιατί ο αρμόδιος υπάλληλος του Ι.Κ.Α. διενήργησε επανέλεγχο των ημερών ασφάλισης της εν λόγω ασφαλισμένης, οπότε βρέθηκαν 60 επί πλέον ημέρες κι έτσι χορηγήθηκε σύνταξη λόγω γήρατος στην ταλαιπωρη ασφαλισμένη.

Αυτό λοιπόν το γεγονός με έπεισε να ακολουθήσω την τακτική που προανέφερα, η οποία είχε ανταπόκριση και σε άλλες υποθέσεις: του Ι.Κ.Α., του Ο.Γ.Α και των Δήμων Πατρέων, Αιγιάλειας, Μεσολογγίου, Ναυπακτίας και Ανδραβίδας- Κυλλήνης .

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να αναφερθώ σε μερικά χαρακτηριστικά δείγματα κακοδιοίκησης, γραφειοκρατίας και κακής άσκησης της εξουσίας.

1- Δέσμευση οικοπέδου με αρχαιότητες από την Αρχαιολογική Υπηρεσία

Στο όνομα δύο (2) συμπολιτών μας (των Π.Μ. και Ν.Ν), κατοίκων Πάτρας, εκδόθηκε το 2002 άδεια οικοδομής για την ανέγερση διώροφης οικοδομής σε οικόπεδό τους επί της οδού Λόντου στην Πάτρα. Όμως κατά την εκσκαφή των θεμελίων αποκαλύφθηκαν αρχαιότητες (καμαροσκεπές στωικό κτίριο ρωμαϊκών χρόνων) και συνακόλουθα το εν λόγω οικόπεδο δεσμεύτηκε, με το Φ888/Α9/13580/11-12-2002 έγγραφο της ΣΤ΄ Εφορείας Προϊστορικών & Κλασικών Αρχαιοτήτων, για την διενέργεια ανασκαφικής έρευνας. Ακολούθησε αφενός εκτενής αλληλογραφία μεταξύ της ΣΤ΄ΕΚΠΑ και του Υπουργείου Πολιτισμού, αφετέρου η υποβολή αλληπάλληλων σχεδίων και προτάσεων του αρχιτέκτονα μηχανικού (Π.Β.) των ιδιοκτητών για την εξεύρεση τεχνικώς εφικτής λύσης, προκειμένου να ανεγερθεί το οικοδόμημα και να διατηρηθούν οι αρχαιότητες, χωρίς ωστόσο να εξευρεθεί λύση.

Κατόπιν τούτων οι ιδιοκτήτες του εν λόγω ακινήτου, με την από 7-11-2006 αίτησή τους προς το Υπουργείο Πολιτισμού, εφόσον δεν κατέστη δυνατή η οικοδόμηση στο ακίνητό τους, ζήτησαν: αφενός την απαλλοτρίωση του ακινήτου, αφετέρου την καταβολή αποζημίωσης για τις δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκαν. Περαιτέρω, κατά της σιωπηρής απόρριψης του εν λόγω αιτήματός τους άσκησαν ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας την από 5-4-2007 αίτηση ακύρωσης, η οποία έγινε δεκτή με την 4151/2011 απόφαση αυτού. Το Ανώτατο Δικαστήριο με την ως άνω απόφασή του αφενός έκρινε ότι <<η Διοίκηση όφειλε να αποφανθεί επί του αιτήματος των αιτούντων και εφόσον διαπίστωνε αδυναμία εφαρμογής της εγκριθείσης μελέτης ή εξεύρεσης άλλης λύσης, να επιλέξει ποιας από τις δυνατότητες που παρέχουν οι διατάξεις (του ν. 3082/2002) θα κάνει χρήση >>, αφετέρου ανέπεμψε την υπόθεση στη Διοίκηση προκειμένου να αποφανθεί αιτιολογημένα. Όμως, δεν υπήρξε κάποια εξέλιξη στο εν λόγω θέμα, μολονότι οι ενδιαφερόμενοι με τις από 26-3-2014 και 9-9-2014 αιτήσεις τους προς το Υπουργείο Πολιτισμού ζήτησαν την εκτέλεση της προαναφερόμενης απόφασης του ΣτΕ.

Ακολούθως, υποβλήθηκε στο γραφείο μου η από 2-3-2015 αναφορά των ως άνω πολιτών μαζί με το σχετικό φάκελο της υπόθεσής τους. Κατόπιν αυτών απέστειλα στην ΣΤ' Ε.Κ.Π.Α. και στον τότε Υπουργό Πολιτισμού τον κ. Νίκο Ξυδάκη το υπ' αριθμ. πρωτ. 123710/29/6-5-2015 έγγραφο στο οποίο (α) κατέγραψα το πλήρες ιστορικό της υπόθεσης, (β) επικαλέσθηκα: το άρθρο 95 παρ.5 του ισχύοντος Συντάγματος, το οποίο ορίζει ότι << Η διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις . Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής γεννά ευθύνη για κάθε αρμόδιο όργανο, όπως νόμος ορίζει...>>· το άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της κυρωθείσας με το άρθρο πρώτο του ν.δ.53/1974 (Α'256) Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α.), το οποίο ορίζει ότι: <<Παν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον δικαιούται σεβασμού της περιουσίας του. Ουδείς δύναται να στερηθεί της ιδιοκτησίας αυτού ειμή δια λόγους δημοσίας ωφελείας και υπό τους προβλεπόμενους υπό του νόμου και των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου όρους...>>· και πλήθος αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Δ.Δ.Α.), το οποίο επιλύοντας υποθέσεις μεταξύ Ελλήνων πολιτών και του Ελληνικού Κράτους, μεταξύ άλλων, έκρινε ότι: Σε κάθε περίπτωση επέμβασης στην περιουσία ενός προσώπου, πρέπει να εξασφαλίζεται δίκαιη ισορροπία μεταξύ των απαιτήσεων του γενικού συμφέροντος του κοινωνικού συνόλου και των απαιτήσεων για την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων του προσώπου. Για την στάθμιση αυτή λαμβάνεται υπόψη, μεταξύ άλλων κριτηρίων, και η αναγνώριση δικαιώματος αποζημίωσης του θιγόμενου. Ειδικότερα, η θεμιτή επιδίωξη της προστασίας του πολιτιστικού περιβάλλοντος με επιβολή περιορισμών στη χρήση των ακινήτων δεν απαλλάσσει το Κράτος από την υποχρέωσή του να αποζημιώσει το θιγόμενο ιδιοκτήτη, το ακίνητο του οποίου κατά το χρόνο κτήσης του δεν υπέκειτο στους περιορισμούς αυτούς και (γ) επισήμανα αφενός ότι η παράταση της προαναφερόμενης εκκρεμότητας από το έτος 2002 έως σήμερα (13 έτη) παραβιάζει ευθέως την Ελληνική και την Ευρωπαϊκή έννομη τάξη και διασαλεύει την έννοια του κράτους δικαίου, αφετέρου ότι πρέπει, να καταβληθεί κάθε προσπάθεια, ώστε σύντομα να εκτελεσθεί η προαναφερόμενη 4151/2011 απόφαση του ΣτΕ, όπως επιτάσσει το Σύνταγμα, και να τύχουν εφαρμογής οι προβλεπόμενες από τις διατάξεις του

ν. 3028/2002 δυνατότητες, δηλαδή είτε απευθείας εξαγορά , είτε αναγκαστική απαλλοτρίωση ή καταβολή αποζημίωσης στους ιδιοκτήτες του ως άνω ακινήτου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην εν λόγω απόφαση.

Η απάντηση στο έγγραφό μου αυτό και στους ενδιαφερόμενους πολίτες ήταν εκκωφαντική σιωπή. Προγραμματίζω να επανέλθω με άλλο έγγραφό μου προς την ΣΤ'Ε.Κ.Π.Α. και το νέο Υπουργό Πολιτισμού, με την ελπίδα ότι η Πολιτεία θα σέρξει να απαντήσει, τουλάχιστον, σε ένα χρονίζον πρόβλημα που απασχολεί δυο απαξιωμένους Έλληνες πολίτες.

2- Κατάληψη ακινήτου στη Ναύπακτο από τη Δ.Ε.Υ.Α.Ν.

Στο Δ. Δ. Λυγιά Ναυπάκτου του Δήμου Ναυπακτίας η Δ.Ε.Υ.Α.Ν. με γνώση και ανοχή του Δήμου Ναυπακτίας, εισέβαλε αυθαίρετα και κατέλαβε μέρος του ακινήτου του Κ.Π., κατοίκου εξωτερικού (Καναδά), επιφανείας 166,89 τ.μ., όπου εγκατέστησε γεώτρηση, κατασκεύασε πλίνθινο κτίσμα για την εξυπηρέτηση του αντλιοστασίου, διάνοιξε οδό προσπέλασης και τοποθέτησε σωληνώσεις προς διοχέτευση των αντλουμένων υδάτων στο δίκτυο ύδρευσης της πόλης. Για την εν λόγω αυθαίρετη κατάληψη και τις ως άνω κατασκευές ο ιδιοκτήτης του ακινήτου ισχυρίσθηκε, ότι ουδέποτε ενημερώθηκε επίσημα ή ανεπίσημα, ουδέποτε συγκατατέθηκε, ούτε έλαβε καμία αποζημίωση. Για το λόγο αυτό ,όταν διαπίστωσε την ως άνω κατάληψη, μόλις το έτος 2007, κατά την επίσκεψή του στην Ελλάδα για διακοπές, απέστειλε στον αρμόδιο φορέα την από 23-11-2007 εξώδικη δήλωση-διαμαρτυρία, χωρίς όμως κανένα αποτέλεσμα. Περαιτέρω, άσκησε την από 14-5-2015 αγωγή του ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Μεσολογγίου με αίτημα την αποβολή της Δ.Ε.Υ.Α.Ν. από το ακίνητό του, επισημαίνοντας, ότι λόγω της μεγάλης έκτασης της κατάληψης, και μάλιστα στην είσοδο του οικοπέδου, καθίσταται ανέφικτη η χρήση και η οποιαδήποτε εκμετάλλευση του ακινήτου αυτού.

Ενόψει αυτών , απέστειλα στο Δήμο Ναυπακτίας και τη Δ.Ε.Υ.Α.Ν. , μαζί με την αναφορά του πολίτη και έγγραφο, με το οποίο (α) επικαλέσθηκα και πάλι πλήθος αποφάσεων του Ε.Δ.Δ.Α. που επιλύουν σχετικά θέματα, (β) επισήμανα ότι η παράταση της προαναφερόμενης εκκρεμότητας επί πολλά έτη παραβιάζει ευθέως την Ελληνική και την Ευρωπαϊκή έννομη τάξη και (γ) υπέδειξα να καταβληθεί κάθε προσπάθεια, ώστε σύντομα να εξευρεθεί λύση απαλλοτρίωσης ή καταβολής εφάπαξ αποζημίωσης στον ιδιοκτήτη του ακινήτου.

Στην προκειμένη περίπτωση ο νυν Δήμαρχος Ναυπακτίας έδειξε πραγματικό ενδιαφέρον και ευαισθησία αποδεχόμενος την ύπαρξη της παρανομίας και υποσχόμενος ότι θα επιλύσει το πρόβλημα.

3- Επαναχορήγηση άδειας TAXI στο Μεσολόγγι

Με την 6105/29-10-2000 απόφαση του τότε Νομάρχη Αιτωλοακαρνανίας χορηγήθηκε στον αιτούντα Δ.Κ. άδεια TAXI, κατά ποσοστό 50%, σύμφωνα με της διατάξεις του ν.866/1979. Περαιτέρω, με την 6311/26-3-2001 απόφαση του ίδιου Νομάρχη εγκρίθηκε η μεταφορά της έδρας του TAXI από το Μεσολόγγι στο Δήμο Θέρμου. Όμως, με την 3373/18-6-2002 απόφαση του αυτού Νομάρχη ανακλήθηκαν οι ανωτέρω πράξεις. Κατά της απόφασης αυτής ο αιτών προσέφυγε στο Διοικητικό Πρωτοδικείο

Μεσολογγίου, το οποίο απέρριψε την προσφυγή του. Κατά της εν λόγω απόφασης (49/2005) ο αιτών άσκησε έφεση στο Διοικητικό Εφετείο Πατρών, το οποίο δέχθηκε την έφεση με την 170/2007 απόφασή του. Όμως, κατά της εφετειακής απόφασης ο τότε Νομάρχης Αιτωλίας άσκησε αναίρεση στο Σ.τ.Ε το οποίο την δέχθηκε με την 488/2011 απόφαση και αναιρέθηκε η εφετειακή απόφαση. Κατά της τελευταίας αυτής απόφασης του Σ.τ.Ε. ο αιτών προσέφυγε με ατομική προσφυγή στο Ε.Δ.Δ.Α., το οποίο, με την 42769/11-7-2014 προδικαστική απόφασή του, έκρινε αρχικώς παραδεκτή την αίτηση και εκκρεμούσε η έκδοση απόφασης επί της ουσίας.

Στο σημείο αυτό ήχθη η υπόθεση ενώπιόν μου και εισηγήθηκα στην Αντιπεριφερειάρχη Π.Ε. Αιτωλίας να χορηγηθεί η άδεια TAXI στον ενδιαφερόμενο, όπως και έγινε. Όμως, κατά της απόφασης της Αντιπεριφερειάρχου άσκησε προσφυγή στο Γ.Γ. της Αποκεντρωμένης Διοίκησης το Σωματείο ιδιοκτητών TAXI της Τριχωνίδας, η οποία (προσφυγή) έγινε δεκτή και ανακλήθηκε η χορηγηθείσα άδεια TAXI στον αιτούντα. Ακολούθως, στις 23-6-2015 το ΕΔΔΑ εξέδωσε οριστική απόφαση, με την οποία καταδικάσθηκε η Κυβέρνηση της Ελλάδας σε καταβολή αποζημίωσης στον αιτούντα, για παραβίαση των άρθρων της Ε.Σ.Δ.Α. Μετά ταύτα τόσο εγώ όσο και ο νομικός σύμβουλος της Π.Ε. Αιτωλίας εισηγηθήκαμε την επαναχορήγηση της άδειας TAXI στον αιτούντα και πιστεύω ήδη να έχει επαναχορηγηθεί.

Την εν λόγω υπόθεση την αναφέρω ως ένα δείγμα, κατά την άποψή μου, κακής χρήσης της εξουσίας. Φρονώ, ότι η υπόθεση έπρεπε να κλείσει μετά την έκδοση της απόφασης από το Διοικητικό Εφετείο Πατρών, το οποίο είχε δεχθεί την έφεση του αιτούντος, γιατί οι υποθέσεις κάποια στιγμή πρέπει να περαιώνονται. Η παράταση της εκκρεμότητας ούτε τη διοίκηση βοηθάει ούτε τον πολίτη. Απεναντίας ανοίγει μια πληγή, η οποία στο τέλος κακοφορμίζει.

4- Μισθοδοσία υπαλλήλου της Π.Ε. Ηλείας.

Ο υπάλληλος (Ν.Μ.) του κλάδου ΔΕ Τεχνικών / Οδηγών της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Έργων (Γ.Γ.Δ.Ε) του πρώην Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, με την υπ' αριθμ. πρωτ. 10256/22-2-2010 Κ.Υ.Α του Υπουργού Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, και Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων αποσπάσθηκε στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ηλείας για δύο έτη. Ακολούθως, με την υπ' αριθμ. πρωτ. 39158/15-10-2012 Κ.Υ.Α. του Υπουργού Εσωτερικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, και Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων αποσπάσθηκε εκ νέου στην Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας (Π.Ε. Ηλείας) επίσης για δύο έτη. Όμως, κατά το μεσοδιάστημα από 1-3-2012 μέχρι 18-12-2012 δεν μισθοδοτήθηκε λόγω γραφειοκρατικών παραλήψεων, δηλαδή μη ορθής έκδοσης των Φύλλων Διακοπής Μισθοδοσίας. Κι αυτό, μολονότι από την υπ' αριθμ. πρωτ. 151978/3905/5-6-2014 βεβαίωση του τότε Αντιπεριφερειάρχη Ηλείας Χαράλαμπου Καφύρα και τις προσκομιζόμενες διαταγές πορείας, δελτία κίνησης και εγκρίσεις κίνησης (αναρτητέες στο διαδίκτυο) των υπ' αριθμ. κυκλοφορίας ΥΝΝ6050, ΥΝΝ6047, ΥΝΝ6042, ΥΝΝ6041 και ΚΗΥ6993 υπηρεσιακών αυτοκινήτων της Π.Ε. Ηλείας, προκύπτει ότι ο εν λόγω υπάλληλος απασχολήθηκε αποκλειστικά ως οδηγός

των ως άνω αυτοκινήτων καθόλη την αιτούμενη χρονική περίοδο από 1-3-2012 έως 18-12-2012. Ενόψει αυτών εισηγήθηκα προς τον ήδη Αντιπεριφερειάρχη Π.Ε. Ηλείας να γίνει δεκτό το αίτημα του υπάλληλου, διότι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 25 του ν. 4024/2011 ο υπάλληλος για το προαναφερόμενο χρονικό διάστημα (1/3/2012-18/12/2012) έπρεπε να μισθοδοτηθεί από την υπηρεσία στην οποία ήταν αποσπασμένος, δηλαδή την Π.Ε. Ηλείας. Όμως, οι αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες της Π.Ε. Ηλείας έχουν επιφυλάξεις και το θέμα παραμένει σε εκκρεμότητα. Αλλά, μια εκκρεμότητα δυσάρεστη για τον υπάλληλο, γιατί, ενώ οι γραφειοκρατικές παραλήψεις θα μπορούσαν να διορθωθούν αν οι υπηρεσίες δρούσαν έγκαιρα, κατά τη θητεία του προηγούμενου Αντιπεριφερειάρχη, τώρα είναι δύσκολο να επιλυθούν. Κι ακόμα χειρότερα, η αξίωση του υπάλληλου έχει υποπέσει στη διετή παραγραφή που προβλέπει ο νόμος και δεν μπορεί να ασκήσει πλέον προσφυγή στα διοικητικά δικαστήρια.

Άλλη μια επιβεβαίωση της άποψης που διατυπώνω συνεχώς, ότι οι υποθέσεις πρέπει να επιλύονται άμεσα, καθόσον η διατήρηση των εκκρεμοτήτων βλάπτει και τον πολίτη και την υπηρεσία.

5- Επιμερισμός ειδικού τέλους στους οικιακούς καταναλωτές σε περιοχές όπου λειτουργούν ΑΠΕ

Με την ΚΥΑ υπ' αριθμ. πρωτ. ΑΠΕΗΛ/Α/Φ1/οικ.23840/23-12-2014 (ΦΕΚ 3497 Β/2014) των Υπουργών Εσωτερικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής προβλέπεται ο επιμερισμός ειδικού τέλους στους οικιακούς καταναλωτές σε περιοχές όπου λειτουργούν σταθμοί ΑΠΕ.

Τον Ιανουάριο του 2015 κατατέθηκε στο γραφείο μου διαμαρτυρία του Προέδρου της Τοπικής Κοινότητας Σκάλας του Δήμου Ναυπακτίας, ότι στους προσωρινούς πίνακες, που διέρρευσαν στον ημερήσιο τύπο, για τον επιμερισμό του εν λόγω τέλους, εμφανίζεται ως δικαιούχος η Τοπική Κοινότητα Δάφνης του Δήμου Ναυπακτίας, στην περιοχή της οποίας δεν έχουν εγκατασταθεί ανεμογεννήτριες, αντί της Τ.Κ. Σκάλας του Δήμου Ναυπακτίας στην οποία έχουν εγκατασταθεί πέντε (5) ανεμογεννήτριες.

Κατόπιν αυτού επικοινωνήσα με τους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες του Υπουργείου Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, καθώς και του Δήμου Ναυπακτίας. Από την έρευνα αυτή προέκυψε ότι: Για την διευθέτηση του προβλήματος, κατ' εντολήν του πρώην Δημάρχου Ναυπακτίας, είχε διενεργηθεί πραγματογνωμοσύνη, για την οποία συντάχθηκε η από τον Ιούνιο του 2013 τεχνική έκθεση του πολιτικού μηχανικού Δ.Γ. και η από τον Φεβρουάριο 2014 μελέτη – τοπογραφικό διάγραμμα του πολιτικού μηχανικού Ο.Π. Εξ αυτών συνάγεται με σαφήνεια, ότι έχουν εγκατασταθεί πέντε (5) ανεμογεννήτριες στην Τ.Κ. Σκάλας του Δήμου Ναυπακτίας, ενώ στην Τ.Κ. Δάφνης του ίδιου Δήμου δεν ανήκει καμία ανεμογεννήτρια. Εξάλλου, με την 638/26-6-1959 απόφαση του Διοικητικού Δικαστηρίου της Νομαρχίας Αιτωλοακαρνανίας έχουν καθοριστεί οριστικά τα όρια μεταξύ των Τοπικών Κοινοτήτων Δάφνης και Σκάλας. Τα ως άνω στοιχεία διαβιβάστηκαν από το Δήμο Ναυπακτίας αφενός στην αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, αφετέρου στο Υπουργείο Εσωτερικών.

Επειδή, όμως, δεν υπήρξε κάποια συγκεκριμένη απάντηση στο δημιουργηθέν ζήτημα του επιμερισμού του ειδικού τέλους, ενώ οι διαμαρτυρίες των κατοίκων της Τ.Κ. Σκάλας εντεινόνταν, το Δ.Σ του Δήμου Ναυπακτίας, με την υπ' αριθμ.8/30-1-2015 ομόφωνη απόφασή του (α) επαναβεβαίωσε την κρίση του, ότι έχουν εγκατασταθεί πέντε (5) ανεμογεννήτριες στην Τ.Κ. Σκάλας του εν λόγω Δήμου, ενώ δεν ανήκει καμία ανεμογεννήτρια στην Τ.Κ. Δάφνης του ίδιου Δήμου και (β) ζήτησε την ανασύνταξη του σχετικού πίνακα, ώστε να συμπεριληφθεί ως δικαιούχος η Τοπική Κοινότητα Σκάλας Ναυπακτίας αντί της Τοπικής Κοινότητας Δάφνης Ναυπακτίας, η οποία συμπεριελήφθη εσφαλμένα και μη νόμιμα. Όλα δε τα ως άνω στοιχεία διαβιβάστηκαν αρμοδίως στις Υπηρεσίες του Υπουργείου Παραγωγικής Ανασυγκρότησης.

Κατόπιν αυτών απέστειλα έγγραφο στον Υπουργό Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, στο οποίο επισήμανα, ότι το ανακύψαν ζήτημα του επιμερισμού του ειδικού τέλους στους οικιακούς καταναλωτές της συγκεκριμένης Τοπικής Κοινότητας Σκάλας του Δήμου Ναυπακτίας πρέπει να επιλυθεί άμεσα κατά την επικείμενη έκδοση των σχετικών πινάκων. Γιατί, αλλιώς, εάν παραπεμφθεί η λύση του ως άνω θέματος με την διαδικασία της ένστασης, όπως προβλέπεται στην παρ.6 του άρθρου 4 της προαναφερόμενης ΚΥΑ (ΦΕΚ 3479 Β/2014) και της παρ.6 του άρθρου 11 του ν. 4269/2014 (ΦΕΚ 142 Α/2014), αφενός η εκκρεμότητα θα διατηρηθεί για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα (ίσως και έτη), αφετέρου, ενδεχομένως, να αποβεί ατελέσφορη. Τούτο δε διότι (α) δεν έχουν συγκροτηθεί οι προβλεπόμενες στο νόμο επιτροπές εκδίκασης των ενστάσεων, ούτε έχει κινηθεί η προβλεπόμενη από την παρ. 5 του άρθρου 11 του ν. 4269/2014 διαδικασία συγκρότησης των επιτροπών αυτών και (β) όταν κάποτε τελειώσει η διαδικασία εκδίκασης των σχετικών ενστάσεων πιθανόν να μην υπάρχει αντικείμενο προς επίλυση.

Ο ως άνω Υπουργός μου απάντησε με το υπ' αριθμ. πρωτ. ΑΠΕΗΛ/Φ50.1/ οικ. 178404/26-6-2015 έγγραφό του, στο οποίο αναφέρεται ότι: σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 4 της ΚΥΑ (ΦΕΚ Β 3497/29-12-2014) το ΥΠΑΠΕΝ επεξεργάζεται τα στοιχεία της ΡΑΕ και της ΕΥΓΕΠ και δημοσιοποιεί πίνακα με τον επιμερισμό των ποσών από κάθε σταθμό ΑΠΕ σε μία ή περισσότερες Δημοτικές ή Τοπικές Κοινότητες στην ιστοσελίδα του. Επισημαίνεται ότι το ΥΠΑΠΕΝ δεν έχει καμία αρμοδιότητα για την αξιολόγηση της ακρίβειας ή της ορθότητας των στοιχείων που αφορούν στον καθορισμό των διοικητικών ορίων και ως εκ τούτου τις ενστάσεις που μπορεί να προκύψουν από τον ανωτέρω δημοσιοποιημένο πίνακα, με βάση την παρ. 6 του άρθρου 4, τις προωθεί προς επίλυση στην επιτροπή που περιγράφεται στην παρ.6 του άρθρου 11 του ν. 4269/2014 (ΦΕΚ Α'142).

Άλλο ένα δείγμα, λοιπόν, γραφειοκρατίας και παραπομπής ενός θέματος στις καλένδες, διότι, όπως προανέφερα και στο έγγραφό μου στον Υπουργό, όχι μόνο δεν έχουν συγκροτηθεί οι επιτροπές εκδίκασης ενστάσεων που προβλέπονται στο ν.4269/2014, αλλά δεν έχει κινηθεί καν η διαδικασία συγκρότησης αυτών, για την οποία, άλλωστε, προβλέπεται η συνυπογραφή ένδεκα (11) Υπουργών. Επιφυλάσσομαι, να επανέλθω με άλλο έγγραφό μου στο νέο Υπουργό.

6- Κάλυψη κενής θέσης φαρμακείου

Η φαρμακοποιός Ο.Κ. του Κρουονερίου Αμαλιάδας απευθύνθηκε στη Δ/ση Υγείας και Κοινωνικής Πρόνοιας της Π.Ε. Αχαΐας ζητώντας σχετικές πληροφορίες προκειμένου να υποβάλλει αίτημα ίδρυσης-μεταφοράς φαρμακείου, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, πλησίον των υφισταμένων δημοσίων νοσοκομείων της πόλης των Πατρών. Το αίτημά της τελικά απορρίφθηκε, αλλά η ίδια ισχυρίστηκε με τη σχετική αναφορά της, ότι της παρασχέθηκε εσφαλμένη πληροφόρηση σχετικά με τις αποστάσεις των υφισταμένων φαρμακείων από την εξωτερική πύλη των νοσοκομείων της πόλης των Πατρών κι έτσι δεν ηδυνήθη να αξιοποιήσει έγκαιρα τις δυνατότητες που της παρείχε η σχετική νομοθεσία.

Από τον έλεγχο των προσκομισθέντων εγγράφων πρόκυψε ότι: στο υπ' αριθμ. πρωτ. 326129/6152/14/23-12-2014 έγγραφο της Δ/σης Τεχνικών Έργων Π.Ε. Αχαΐας προς την Δ/ση Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας της Π.Ε. Αχαΐας αναφέρεται, ότι μετά από διενέργεια αυτοψίας διαπιστώθηκε ότι στο Π.Γ.Ν. Πατρών-Ρίο δεν υπάρχει φαρμακείο (σε απόσταση 100 μέτρων εκατέρωθεν του νοσοκομείου)· ενώ στην σχετική ανάρτηση του Απριλίου 2011 στον οικείο ιστότοπο της Περιφέρειας, που αφορά τις Δημοτικές Ενότητες Πατρών και Ρίου, αναφέρεται στις << ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ >> ότι: <<Νοσοκομεία άνω των 150 κλινών είναι δύο (2): α) Π.Π.Γ.Ν.Π. "ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΒΟΗΘΕΙΑ" ΚΑΙ β) Γ.Ν.Π. " Ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ". Σε απόσταση μικρότερη των 100 μέτρων λειτουργεί ένα (1) φαρμακείο στο Π.Π.Γ.Ν.Π. "ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΒΟΗΘΕΙΑ">>.

Ενόψει της προφανούς αντίφασης μεταξύ των δύο κειμένων, η οποία είναι πρόδηλο ότι δημιουργεί σύγχυση στους διοικουμένους, απηύθηνα έγγραφο προς τη Δ/ση Υγείας και Κοινωνικής Πρόνοιας της Π.Ε. Αχαΐας να μου παράσχουν σχετικές εξηγήσεις. Ακολούθως, η εν λόγω Υπηρεσία μου απάντησε με το υπ' αριθμ. πρωτ. 280011/5079/4-11-2015 έγγραφό της, ότι διενεργήθηκαν δύο μετρήσεις από τις οποίες προέκυψαν οι πληροφορίες που δόθηκαν στην ενδιαφερόμενη φαρμακοποιό, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις και συγκεκριμένα η πρώτη μέτρηση έγινε από τα πλησιέστερα άκρα της εξωτερικής κεντρικής πύλης του Νοσοκομείου, ενώ η δεύτερη από το μέσο της κεντρικής πύλης του Νοσοκομείου.

Από τις σχετικές διατάξεις προκύπτει ότι: το άρθρο 36 παρ.4 του ν.3918/2011 (ΦΕΚ 31 Α) προέβλεπε ότι: επιτρέπεται η μεταφορά και ίδρυση επιπλέον φαρμακείων (των οποίων ο αριθμός δεν μπορεί να υπερβαίνει τον αριθμό των ήδη λειτουργούντων) σε απόσταση 100 μέτρων **εκατέρωθεν των πλησιέστερων άκρων της εξωτερικής πύλης νοσοκομείων** δυναμικότητας άνω των εκατόν πενήντα (150) κλινών. Περαιτέρω, η υποπαράγραφος ΣΤ1 του ν. 4254/2014 (ΦΕΚ 85 Α), με την οποία αντικαταστάθηκε η ως άνω διάταξη, προβλέπει ότι: επιτρέπεται η μεταφορά και η ίδρυση φαρμακείων, κατ' εξαίρεση , πλησίον δημοσίων νοσοκομείων και σε απόσταση εκατό (100) μέτρων **εκατέρωθεν του μέσου της εξωτερικής πύλης του νοσοκομείου** και στις δύο οικοδομικές γραμμές της οδού επί της οποίας βρίσκεται η πύλη.

Εξ αυτών συνάγεται, ότι η πολυνομία και η διαφορετική κάθε φορά διατύπωση στους νόμους για το ίδιο θέμα αφενός μαστίζει τη δημόσια διοίκηση, η οποία μπλοκάρεται σε έναν κυκεώνα ερμηνειών ,αφετέρου δημιουργεί σύγχυση στους διοικουμένους, με αποτέλεσμα να μην εμπειδώνεται το απαραίτητο για τον πολίτη αίσθημα ασφάλειας δικαίου.

7- Άρδευση καλλιεργειών στην περιοχή Κάτω Συχαινών από τα νερά του ποταμού Χαράδρου

Ο κάτοικος Κάτω Συχαινών Ν.Τ. με την από 24-2-2015 αναφορά του κατήγγειλε, ότι υφίσταται μεγάλη ζημία στις καλλιέργειές του στην περιοχή Κάτω Συχαινών λόγω ελλιπούς άρδευσης αυτών από τα νερά του ποταμού Χαράδρου. Κι αυτό, διότι, σύμφωνα με τις καταγγελίες του: α) Δεν καθαρίζονται οι αρδευτικοί αύλακες, β) Δεν γίνεται σωστή απόληψη υδάτων προς άρδευση στη <<δέση>> του ποταμού Χαράδρου, γ) γίνονται παράνομες υδροληψίες και δ) ο υδρονομέας δεν εφαρμόζει επαρκώς τον Κανονισμό του Τ.Ο.Ε.Β.

Για τον έλεγχο των ίδιων καταγγελιών κατά το παρελθόν διενεργήθηκε αυτοψία από τους αρμόδιους υπαλλήλους του Δήμου Πατρέων και συντάχθηκαν τα υπ' αριθμ. πρωτ. 2549/111739/25-7-2013 και 5133/133522/29-9-2014 έγγραφα του Δήμου προς τον Τ.Ο.Ε.Β. Χαράδρου. Από τους εν λόγω ελέγχους – αυτοψία των Δημοτικών Υπαλλήλων διαπιστώθηκαν ορισμένες παραλείψεις και υπεδείχθη στον Τ.Ο.Ε.Β. η εφαρμογή του Κανονισμού του.

Κατόπιν αυτών, απέστειλα έγγραφα: 1- Στον Τ.Ο.Ε.Β. στον οποίο επισήμανα ότι: σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 του από 18-3-1960 Καταστατικού του Τ.Ο.Ε.Β. Χαράδρου στον εν λόγω Οργανισμό ανήκει η αρμοδιότητα της εν γένει διοίκησης, λειτουργίας και συντήρησης των υπό την αρμοδιότητά του εγχειοβελτιωτικών έργων και η πρόσληψη υδρονομικών οργάνων, αφετέρου με τις διατάξεις του άρθρου 24 του ίδιου Κανονισμού στον Πρόεδρο του Δ.Σ. του Οργανισμού ανήκει η διεύθυνση και εκτέλεση των εργασιών του Οργανισμού. Κατόπιν τούτου εφιστάται η προσοχή του Προέδρου του Τ.Ο.Ε.Β. Χαράδρου στις καταγγελίες του αιτούντος Ν.Τ. και ειδικότερα: α) τη σωστή διευθέτηση της <<δέσης>> του ποταμού Χαράδρου προς άρδευση των καλλιεργειών στα Κάτω Συχαινά, β) τον καθαρισμό των αρδευτικών αυλάκων και γ) την εποπτεία του υδρονομέα καθόσον αφορά την κατανομή των υδάτων και την τυχόν παράνομη υδροληψία. Τούτο δε για να μην προκληθούν στο μέλλον διενέξεις και προκύψουν, ενδεχομένως, αστικές και ποινικές ευθύνες. 2- Στον Δασάρχη Πατρέων, καθόσον σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 παρ.5 του ν.3938/2011 (ΦΕΚ 61 Α) και της υπ' αριθμ. 220516/3576/2012 (ΦΕΚ 609 Β/5-3-2012) Απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, ο οικείος Δασάρχης δια των αρμοδίων οργάνων του εκτελεί τα προβλεπόμενα καθήκοντα ειδικού ανακριτικού υπαλλήλου, ως προς την πρόληψη και καταστολή των αξιοποιούντων πράξεων που αφορούν στο αγροτικό περιβάλλον, στα αγροτικά κτήματα και στα αρδευτικά ύδατα. Και 3- Στο Δήμο Πατρέων, Δ/ση Τοπικής Οικονομίας, ως ασκούντα εποπτεία, να μεριμνήσει για την επίλυση των ως άνω τιθεμένων θεμάτων.

Μετά ταύτα: ο Δασάρχης Πατρέων απάντησε ότι από την αυτοψία που πραγματοποίησαν αρμόδιοι υπάλληλοί του δεν διαπιστώθηκαν αγροτικά αδικήματα· ο Τ.Ο.Ε.Β. ο οποίος σημειωτέον υπολειτουργεί, δεν απάντησε· ενώ ο Δήμος Πατρέων διενήργησε νέα αυτοψία και προέβη σε υποδείξεις, οι οποίες είχαν ως αποτέλεσμα την οριακή διευθέτηση του θέματος.

Η πιο πάνω περίπτωση είναι η χαρακτηριστική περίπτωση κατακερματισμού των αρμοδιοτήτων και των εξουσιών, που ενδημεί δυστυχώς στη χώρα μας, συνεπεία του οποίου επέρχεται είτε αδράνεια είτε σύγκρουση των συναρμοδίων υπηρεσιών με αποτέλεσμα ο πολίτης είτε να μένει ανυπεράσπιστος είτε να συμπιέζεται υπερβολικά.

8- Εξόφληση οφειλών Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε.

Η αιτούσα Α.Α κάτοικος Πατρών, με τη σχετική έγγραφη αναφορά της διαμαρτυρήθηκε ότι στην <<προσωποποιημένη πληροφόρηση>> του TAXIS εμφανίζεται με οφειλές στην Α'ΔΟΥ Πατρών ποσών 250,06€ και 270,25€ από ανεξόφλητο Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε. / Ε.Ε.Τ.Α, οικονομικού έτους 2012· ενώ, κατά τους ισχυρισμούς της, τα ως άνω ποσά έχουν εξοφληθεί μέσω των οικείων λογαριασμών της Δ.Ε.Η., προσκομίζοντας σχετικούς λογαριασμούς της Δ.Ε.Η.

Κατόπιν αυτών, απέστειλα στην Α'Δ.Ο.Υ Πατρών έγγραφο επισημαίνοντας ότι ενόψει των διατάξεων του άρθρου 6 του ν. 2690/1999 (Κωδ. Διοικ. Διαδ., ΦΕΚ 45 Α), πρέπει να κληθεί η αιτούσα στην Υπηρεσία, προσκομίζοντας τους επικαλούμενους λογαριασμούς της Δ.Ε.Η., προκειμένου να αποσαφηνισθεί η ως άνω εκκρεμότητα.

Η Φορολογική Αρχή δεν προέβη σε καμία ενέργεια. Όμως η φορολογούμενη απευθύνθηκε με αίτησή της στη Δ.Ε.Η. και της χορηγήθηκε η υπ' αριθμ. 4884/3-12-2015 ενημέρωση – βεβαίωση, στην οποία αναφέρεται, ότι στην πρώτη από τις επίμαχες παροχές δεν έχει καμία οφειλή, ενώ στη δεύτερη υπάρχει πιστωτικός λογαριασμός ποσού 21,49€. Ακολουθώντας, με νέο έγγραφό μου, απέστειλα στην Α'Δ.Ο.Υ. Πατρών την ως άνω βεβαίωση της Δ.Ε.Η. και ζήτησα να τακτοποιηθεί η εκκρεμότητα.

Όμως, από την τηλεφωνική επικοινωνία που είχα με την αιτούσα, ούτε τώρα υπήρξε εξέλιξη στο θέμα της.

Να σημειώσω, ότι εξειδικεύω μια από τις αρκετές υποθέσεις φορολογικού περιεχομένου που ήχθησαν ενώπιόν μου, κι' ότι, κατά την εκτίμησή μου, οι φορολογικές Υπηρεσίες είναι οι Υπηρεσίες με την εντονότερη δυσανεξία απέναντι στα δικαιώματα των πολιτών. Τούτο μπορεί να εξηγηθεί από την ασφυκτική πίεση που ασκείται σε αυτές από την κεντρική εξουσία, διαχρονικά, για τη συγκέντρωση φορολογητέας ύλης, όπου ο πολίτης αντιμετωπίζεται μόνο ως φορολογούμενος και σχεδόν ποτέ ως πολίτης.

9- Οριοθέτηση απαλλοτριωμένης έκτασης

Ο Δ. Φ. κάτοικος Μυρσίνης- Λεχαινών, με την αναφορά του ισχυρίστηκε ότι ήταν ιδιοκτήτης του υπ' αριθμ.133 τεμαχίου αναδασμού Στρουσιού (Ηλείας) 1975-76 και 1978-79 συνολικής έκτασης 2.100 μ². Το 2009 πραγματοποιήθηκε αναγκαστική απαλλοτρίωση ακινήτων στην περιοχή

για την κατασκευή του έργου << βελτίωση οδού Κυλλήνης- Εθνικής οδού Πύργου- Πατρών>>. Για το σκοπό αυτό απαλλοτριώθηκαν οι με ΑΚΠ 113 και 113 Α ιδιοκτησίες του αιτούντος, έκτασης 1.589,20 και 92,90 μ², αντίστοιχα, και συνολικά 1.682,10 μ². Συνεπώς, κατά την άποψή του, απομένουν στην ιδιοκτησία του 417,90μ², ενώ κατά την άποψη της Δ/σης Τεχνικών Έργων Π.Ε. Ηλείας η ιδιοκτησία του έχει απαλλοτριωθεί εξ ολοκλήρου.

Προσκόμισε δε και επικαλέσθηκε: 1) Κτηματολογικούς πίνακες καταμερισμού μεταξύ Δημοσίου και παροδίων ιδιοκτητών ακινήτων, που ήταν αναγκαία να απαλλοτριωθούν για την εκτέλεση του ως άνω έργου. 2) Κτηματολογικό πίνακα και κτηματολογικό σχεδιάγραμμα του ΓΕΑ .3) Απόσπασμα αναδασμού 1975-76 και 1978-79 Στρουσιού Ηλείας του Υπουργείου Γεωργίας και 4) το από Ιούλιο 2014 τοπογραφικό διάγραμμα του τοπογράφου μηχανικού Π.Μ.

Κατόπιν αυτών απηύθυνα αναλυτικό έγγραφο προς την ως άνω Υπηρεσία και, επειδή το ζήτημα ήταν τεχνικής φύσης, ζήτησα: α) Ενόψει των διατάξεων του άρθρου 6 του ν. 2690/1999 (Κ.Δ. Διαδ., ΦΕΚ 45 Α) να κληθεί ο αιτών να προσέλθει στην Υπηρεσία , μαζί με τον τεχνικό του σύμβουλο, προκειμένου να παράσχουν εξηγήσεις, προσκομίζοντας και τα επικαλούμενα έγγραφα, και β) Να εκδοθεί αιτιολογημένη απόφαση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 του ν. 2690/1999.

Ακολούθησε η κλήση του αιτούντος στην ως άνω Υπηρεσία, καθώς και σχετική αλληλογραφία μ'αυτόν και το γραφείο μου και ήδη με ενημέρωσε ο αιτών τηλεφωνικά, ότι το ζήτημα οδεύει προς τη λύση του.

Θέλω να επαινέσω δημόσια τη Διεύθυνση Τεχνικών Έργων της Π.Ε. Ηλείας για τη συγκεκριμένη δράση της, καθόσον το προαναφερθέν θέμα είχε πολύ λεπτές νομικές και τεχνικές πτυχές.

10- Αποχαρακτηρισμός κλαπέντος οχήματος

Ο εκπρόσωπος της μεταφορικής εταιρίας <<BELEHAS TRANSFER>> προσήλθε στην Δ/ση Μεταφορών και Επικοινωνιών και ζήτησε τον αποχαρακτηρισμό του κλαπέντος στις 2-6-2014 ΔΧΦ αυτοκινήτου της εταιρίας με αριθμό κυκλοφορίας ΝΧΑ1321 , εντός του οποίου υπήρχε η άδεια κυκλοφορίας του οχήματος, το ασφαλιστήριο συμβόλαιο και το βιβλίο μεταβολών αυτού. Κι αυτό, προκειμένου να θέσει σε κυκλοφορία ένα νέο όχημα ίδιου τύπου. Όμως, του ζητήθηκε να απευθυνθεί στην Υποδιεύθυνση Ασφάλειας Πατρών, προκειμένου αυτή να προβεί στην ηλεκτρονική αποδέσμευση του οχήματος από την κατηγορία των κλαπέντων. Η Αστυνομική Αρχή αρνήθηκε, γιατί τότε το όχημα θα έπαιε να θεωρείται κλαπέν και να αναζητείται ως κλεμμένο, με δυσάρεστες, ενδεχομένως, συνέπειες για τον ιδιοκτήτη. Αυτός επανήλθε στην Δ/ση Μεταφορών ζητώντας να εκδοθούν πινακίδες κυκλοφορίας για το νέο όχημα. Η Υπηρεσία απάντησε, ότι δεν έχει άλλη δυνατότητα από την προαναφερόμενη κι ότι αυτή ήταν η τηρούμενη πρακτική.

Αλλά, από την τηλεφωνική επικοινωνία που είχα αφενός με την εν λόγω Αστυνομική Αρχή αφετέρου με τη Δ/ση Πληροφορικής του Υπουργείου

Μεταφορών, διαπίστωσα, ότι ο αποχαρακτηρισμός του προαναφερόμενου κλαπέντος οχήματος μπορεί να πραγματοποιηθεί από την αρμόδια Υπηρεσία Πληροφορικής του Υπουργείου Μεταφορών, χωρίς να είναι αναγκαία η παρέμβαση στο ηλεκτρονικό σύστημα των Αστυνομικών Αρχών, οι οποίες θα εξακολουθούν να αναζητούν το κλαπέν όχημα. Κατόπιν τούτου απέστειλα σχετικό έγγραφο στη Δ/ση Μεταφορών και το θέμα λύθηκε.

Όμως, από την εξέλιξη του ζητήματος εκτίμησα, ότι υπάρχει πρόβλημα στην εν λόγω Υπηρεσία, που ανάγεται είτε στην έλλειψη σωστής ενημέρωσης είτε γραφειοκρατικής αγκύλωσης. Ενόψει αυτών και άλλων καταγγελιών για την Δ/ση Μεταφορών και Επικοινωνιών αποφάσισα να επισκεφθώ την Υπηρεσία και να εκτιμήσω προσωπικά την κατάσταση. Ακολούθως συνέταξα την υπ' αριθμ. πρωτ. 340540/103/18-12-2015 πρότασή μου προς τον αρμόδιο Αντιπεριφερειάρχη Π.Ε. Αχαΐας κ. Γρηγόρη Αλεξόπουλο, την οποία ακολουθώ παραθέτω.

Δ. Προτάσεις για την αντιμετώπιση προβλημάτων στη Δ/ση Μεταφορών και Επικοινωνιών της Π.Ε. Αχαΐας.

1- Με αφορμή την αναφορά της αντιπροσωπείας μοτοσυκλετών <<B.A.ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.>>, καθώς και τη διατύπωση παραπόνων άλλων επιχειρήσεων συναφούς αντικείμενου (όπως της εταιρίας <<BELEHAS TRANSFER>> την οποία προανέφερα) αλλά και ιδιωτών, ότι παρουσιάζονται υπερβολικές, κατ' αυτούς, καθυστερήσεις στην εξυπηρέτησή τους από την Δ/ση Μεταφορών και Επικοινωνιών της Π.Ε. Αχαΐας, μετέβην στα γραφεία της εν λόγω Υπηρεσίας. Εκεί συνομίλησα με τον Προϊστάμενο αυτής Γεώργιο Παπασταματίου, ο οποίος μου παρουσίασε την εικόνα και τα προβλήματα της Υπηρεσίας: περιηγήθηκα μαζί του τους χώρους και τα γραφεία της Υπηρεσίας: άκουσα τα παράπονα και τις απόψεις των υπαλλήλων και έλαβα στατιστικά στοιχεία για την κίνηση που παρουσιάζει η Υπηρεσία αυτή. Εξ αυτών προκύπτει, δειγματοληπτικά: α) ότι στις 13-10-2015 διενεργήθηκαν οι παρακάτω εγγραφές: οριστικές διαγραφές 3, νέες καταχωρήσεις 8, μεταβιβάσεις 51, αντίγραφα 3, αντικ/σεις πινακίδων 1, διορθώσεις στοιχείων 11, νέοι αριθμ. κυκλοφ. 6, φθορές πινακίδων 1, απώλειες πινακίδων 4, διορθώσεις στοιχ.4, διορθ. αριθμ. πλαισίου 1, άρσεις παρακρατήσεων 15, διορ. ημ. 1^{ης}. διεθνώς 2. Γενικό Σύνολο 110. β) ότι στις 15-10-2015 διενεργήθηκαν επίσης οι παρακάτω εγγραφές: οριστικές διαγραφές 2, νέες καταχωρήσεις 1, μεταβιβάσεις 61, αντίγραφα 6, αλλαγές χρώματος 1, διορθώσεις στοιχείων 19, νέοι αριθμ. κυκλοφ. 4, φθορές πινακίδων 1, απώλειες πινακίδων 3, διορθώσεις στοιχ.1, διαγραφές ΣΡ. 1, διορ. ημ. χορηγ. αδειών 48, διορθ. αριθμ. πλαισίου 1, άρσεις παρακρατήσεων 18, διορθ. στοιχ. κατόχων 1, αποδεσμεύσεις οχημάτων 2. Γενικό Σύνολο 123 και γ) μέχρι 30-9-2015 το τμήμα αδειών οδήγησης παρουσιάζει 19.766 εγγραφές στο πρωτόκολλο και το τμήμα αδειών κυκλοφορίας 18.586 εγγραφές.

2- ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ – ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Ενόψει, αφενός των ανωτέρω αριθμητικών δεδομένων, αφετέρου των προσωπικών μου παρατηρήσεων, των εισηγήσεων του Προϊσταμένου της εν

λόγω Υπηρεσίας και των διατυπωθεισών απόψεων των υπαλλήλων αυτής, έπονται οι παρακάτω διαπιστώσεις: α) Η εν λόγω Υπηρεσία βρίσκεται σε καθημερινή και εντατική ενασχόληση με το κοινό, το οποίο απαιτεί άμεση εξυπηρέτηση λόγω της ιδιαιτερότητας του αντικειμένου .β) Το υφιστάμενο προσωπικό, σε μια πρώτη προσέγγιση, εκτιμώ ότι είναι ελλιπές για να μπορεί να ανταποκριθεί ταχέως στον καθημερινό όγκο εργασίας. γ) Το ηλεκτρονικό σύστημα τίθεται συχνά εκτός λειτουργίας με άμεσο αποτέλεσμα το μπλοκάρισμα στην κίνηση όλων των διαδικασιών. δ) Το τηλεφωνικό κέντρο δεν είναι λειτουργικό, γιατί οι κλήσεις των πολιτών δεν οδηγούνται απευθείας στο, κατά περίπτωση, αρμόδιο τμήμα προς εξυπηρέτηση, με αποτέλεσμα και οι πολίτες να δυσανασχετούν με την αναμονή και οι υπάλληλοι να χρονοτριβούν. ε) Το αρχείο είναι ογκώδες, εκτεταμένο σε μεταλλικά ράφια, δύσχρηστο, με αποτέλεσμα να καθυστερούν οι όποιες αναζητήσεις σ' αυτό και με κίνδυνο καταστροφής του στο μέλλον.

3. ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ

Κατόπιν των ανωτέρω, εισηγούμαι τη λήψη κάποιων μέτρων, που μπορούν να υλοποιηθούν βραχυχρόνια ή μακροχρόνια, ώστε να καταστεί αποτελεσματικότερη η λειτουργία της Υπηρεσίας: α) Ενίσχυση, κατά το δυνατό, του προσωπικού της Υπηρεσίας, β) Αναδιοργάνωση, ενδεχομένως, μετά από μελέτη , των διαφόρων Τμημάτων και του προσωπικού αυτής , γ) Εγκατάσταση λειτουργίας νέου τηλεφωνικού κέντρου ή άλλως αναδόμηση του υφισταμένου, έτσι ώστε οι κλήσεις να οδηγούνται αυτόματα στο αρμόδιο τμήμα ή υπάλληλο, γεγονός που θα ωφελήσει τους πολίτες και την Υπηρεσία, δ) Άμεση επιδίωξη, σε συνεργασία με την αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών, για την αποτελεσματικότερη λειτουργία των ηλεκτρονικών υπολογιστών, ώστε να μην τίθεται εκτός λειτουργίας το σύστημα, που μπλοκάρει συχνά τις εργασίες της Υπηρεσίας, ε) Ψηφιοποίηση και ανάρτηση στην ιστοσελίδα της Περιφέρειας όλων των δικαιολογητικών που απαιτούνται για όλες τις δράσεις της Υπηρεσίας, ώστε να επιτευχθεί, κατά το δυνατόν, η αποσυμφόρηση της Υπηρεσίας από την παρουσία των πολιτών και τις ανάλογες τηλεφωνικές κλήσεις για ενημέρωση, στ) Σταδιακή ψηφιοποίηση του αρχείου των αδειών οδήγησης, που βρίσκονται στο αρχείο, και ζ) Κωδικοποίηση των σχετικών διατάξεων και των συναφών γραπτών οδηγιών, με πρόγραμμα επικαιροποίησης αυτών, ώστε να αποφεύγονται τα λάθη και να εξοικονομείται χρόνος κατά την εκτέλεση των σχετικών εργασιών.

Ε. ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ο θεσμός του Συμπαραστάτη του Πολίτη και της Επιχείρησης είναι νεοπαγής για την Π.Δ.Ε. Όμως, είχε, κατά την άποψή μου, μια σχετικά καλή αναγνωρισιμότητα και επιτυχημένη, κατά το δυνατό, επίλυση των θεμάτων των πολιτών και των επιχειρήσεων, οι οποίες ήχθησαν προς επίλυση στο γραφείο του Περιφερειακού Συμπαραστάτη κατά το παρελθόν έτος 2015.

Όμως, δοθέντος ότι τα προβλήματα των πολιτών και της κοινωνίας διογκώνονται, αναμένεται κατά το τρέχον έτος 2016 ραγδαία αύξηση των αναφορών προς τον Περιφερειακό Συμπαραστάτη. Θα πρέπει να σημειωθεί,

ότι η ενασχόληση με την κάθε υπόθεση απαιτεί ικανό χρόνο, καθόσον προϋποθέτει : ακρόαση του ενδιαφερομένου πολίτη ή επιχείρησης, μελέτη των ουσιαστικών και νομικών ζητημάτων που ανακύπτουν , επικοινωνία με την υπηρεσία ή τις υπηρεσίες που αφορούν την υπόθεση είτε τηλεφωνικώς είτε εγγράφως και συχνά επανειλημμένες επικοινωνίες. Θα πρέπει να προστεθεί και ο χρόνος που απαιτείται για τις προφορικές ή τηλεφωνικές καταγγελίες, οι οποίες δεν καταλήγουν σε έγγραφη αναφορά.

Κατόπιν αυτών, είναι αυτονόητο , ότι ο όγκος αυτός εργασίας δεν μπορεί να εξυπηρετηθεί από ένα άτομο. Συνεπώς, ο θεσμός του Περιφερειακού Συμπαραστάτη για να ανταποκριθεί στο ρόλο που επιτάσσουν οι σχετικές διατάξεις του <<Καλλικράτη>> και το Συμβούλιο της Ευρώπης, πρέπει να ενισχυθεί με ένα τουλάχιστον άτομο με νομική κατάρτιση και διάθεση προσφοράς.

Ο ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΣ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΗΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ & ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΛΤΣΕΤΟΣ